

Historia Kobylnicy po roku 1945 (2)

– Sfery życia

Od nabycia w 1734 r. od Johana Petera von Puttkamera przez administrację królewską w Słupsku gruntów północnej części Kobylnicy, nazywano tę jej część Kobylnicą Królewską, a pozostałą część Kobylnicą Szlachecką. Część szlachecka pozostała w rękach Puttkamerów z Łosinem, a część północna – królewska podlegała pod administrację miejską i tak pozostało aż do likwidacji pruskiego ministerium państwowego 4 października 1930 r.

I po roku 1930 Kobylnica wraz z przyległymi doń gruntami dzieliła zatem losy Słupska i ziemi słupskiej. Zarówno Słupsk jak i Kobylnica mają wspólną bogatą historię, której początki sięgają przełomu XII i XIII w.

Płaszczyzna administracyjna

To nie kto inny jak pełnomocnicy rządu, następnie starostowie słupscy później przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej w Słupsku i Komitety PZPR – najpierw powiatowy później wojewódzki w Słupsku w latach 1945-1990 wyznaczały osoby bądź wprost obsadzali swoimi ludźmi stanowiska wójtów, przewodniczących Gromadzkiej Rady Narodowej i naczelników w gminie Kobylnica.

Przez cały czas administracja gminna w Kobylnicy podlegała zwierzchnim władzom powiatowym, wojewódzkim i ponownie powiatowym w Słupsku.

Komendanci posterunku w Kobylnicy podlegali komendantom powiatowym bądź wojewódzkim najpierw milicji, później policji w Słupsku.

W Słupsku znajdowały się nadzórne dla Kobylnicy władze oświatowe: Powiatowy Wydział Oświaty, Kuratorium Oświaty i Wychowania – później Kuratorium Oświaty.

Nie gdzie indziej jak w Słupsku wyznaczono właściwe dla Kobylnicy urzędy, jak choćby: Urząd Stanu Cywilnego czy Urząd Skarbowy.

Mieszkańcy Kobylnicy korzystali ze słupskich przychodni, szpitali i innych instytucji.

Płaszczyzna gospodarczo-ekonomiczna

Symbolem tej współpracy może być spalony młyn kobylnicki. Już w XVII w. kiedy z powodu wysokiego stanu wód Słupi nieczynny był młyn zamkowy mieszkańcy Słupska korzystali z młyna w Kobylnicy, później był młynem szpitalnym, zatem służył szpitalom słupskim.

Analogicznie jak przed wojną tak i później Kobylniczanie znajdowali zatrudnienie w słupskich zakładach pracy czy w administracji.

Rolnicy kobylnicy w Słupsku zazwyczaj zbywali swoje towary, zaopatrując w ten sposób słupskich mieszczan w świeże artykuły spożywcze.

Zarówno przed wojną jak i po jej zakończeniu słupskie firmy korzystały z dogodnie zlokalizowanej bocznicy kolejowej w Kobylnicy, z kolei Kobylniczanie z dogodnej komunikacji miejskiej.

Aż do 1990 r. do bocznicy kolejowej w Kobylnicy jeździły przez Kobylnicę czołgi jednostki wojskowe ze Słupska.

Płaszczyzna oświatowa

Absolwenci szkoły podstawowej i gimnazjum w Kobylnicy dalszą edukację kontynuowali przede wszystkim w szkołach zawodowych i średnich w Słupsku.

Znaczna część młodzieży i dorosłych Kobylniczian posiadających wykształcenie wyższe studiowała w Wyższej Szkole Pedagogicznej, przekształconej później w Pomorską Akademię Pedagogiczną a wreszcie w Akademię Pomorską w Słupsku czy też w Wyższej Hanzatycznej Szkole Zarządzania, bądź w innych wyższych uczelniach w Słupsku.

W zdecydowanej większości w Słupsku wykształciła się kadra pedagogiczno-dydaktyczna Szkoły Podstawowej, a później Zespołu Szkół Samorządowych w Kobylnicy.

Płaszczyzna kulturalna

Kobylniczanie przez wiele lat chętnie oglądali filmy w słupskich kinach: Polonii, Gwardii, Relaksie, Milenium. Teatry słupskie zostały

zlokalizowane przeciwko najbliższej Kobylnicy.

Mieszkańcy Słupska gremialnie i często uczestniczą w imprezach organizowanych przez GOK w Kobylnicy a mieszkańcy Kobylnicy w imprezach organizowanych przez władze i instytucje kulturalne miasta.

Płaszczyzna religijna

Od samego początku kościoł w Kobylnicy podlegał patronatowi Norbertanów (premonstratensów) ze Słupska..

Od 1525 r. do czasu wielkiej wizytacji w 1590 r. świątynia kobylnicka była filią kościoła parafialnego pw. NMP. w Słupsku i zarządzali nią diakoni kościoła Mariackiego. Od 1612 r. aż do roku 1945 Kościół w Kobylnicy był ściśle związany z kościołem zamkowym pw. św. Jana w Słupsku..

Katolicy z Kobylnicy należeli do kościoła św. Ottona w Słupsku.

To nie kto inny jak ks. Zieja ze Słupska pierwszy odprawił w Kobylnicy mszę św. i z jego posług kapłańskich korzystali przybywający do Kobylnicy pierwsi Polacy - katolicy.

Pierwszy proboszcz parafii Mariackiej w Słupsku i dziekan dekanatu słupskiego ks. Karol Chmielewski poświęcił 2 lutego 1946 r., kobylnicką świątynię i do przybycia ks. Franciszka Kluszczyńskiego sprawował nad nią obsadzoną, samodzielną placówką duszpasterską w Kobylnicy opiekę.

Od 1 kwietnia 1950 r. do 26 maja 1951 r. placówką duszpasterską w Kobylnicy - pełniąc obowiązki proboszcza jako wikariusz administrator, kierował proboszcz parafii św. Rodziny i św. Judy Tadeusza w Słupsku ks. Franciszek Krajewski, który zdołał w końcu nakłonić do objęcia placówki kobylnickiej ks. Lucjana Koźlika.

Parafia pw. NSPJ w Kobylnicy zawsze należała do dekanatu Słupsk bądź do jednego z dwu istniejących w odpowiednich okresach czasu dekanatów słupskich.

Pełniący funkcję proboszczów i dyrektorów wspólnoty zakonnej Salezjanów ze Słupska do erygowania 13 czerwca 1984 r. odrębnej

wspólnoty zakonnej byli również przełożonymi Salezjanów pełniących posługę duszpasterską w Kobylnicy.

Wrz z ze słupskimi wiernymi obrządku grekokatolickiego od 1974 r. w Maszach uczestniczyli wierni tegoż obrządku zamieszkujący w Kobylnicy.

Kobylniczcy chrześcijanie wyznania prawosławnego od 1948 r. należeli do Parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego w Słupsku.

W okresie powojennym kobylnicy ewangelicy uczęszczali na nabożeństwa do kościoła pw. Św. Krzyża w Słupsku.

Świadkowie Jehowy z Kobylnicy na przełomie lat 70. i 80. XX w. dołączyli do zboru w Słupsku i odbywają spotkania w słupskiej sali Królestwa.

Zaprezentowane zagadnienia nie wyczerpują niewątpliwie wszystkich faktów historycznych z dziejów Kobylnicy i jej związków ze Słupkiem. Przy szczegółowych opracowaniach trudno uniknąć błędów, chociażby z powodu nie zawsze zbieżnych ze sobą informacji nawet w źródłowych dokumentach archiwalnych.

Nowe obiekty w Kobylnicy

W grudniu 2009 r. rozpoczęto budowę Centrum Administracyjno-Kulturalnego przy ul. Wodnej w Kobylnicy wraz z parkingiem, w którym przewidziano pomieszczenia dla policji, Straży gminnej, Ośrodka Pomocy Społecznej i Gminnego Ośrodka Kultury. W planie przewidziano budowę czterech segmentów w trzech etapach. Rozpoczęty już I etap, to budowa jednokondygnacyjnego segmentu z użytkowym poddaszem z przeznaczeniem na Postępek Policji. W drugim etapie przewidziano budowę segmentu dwukondygnacyjnego dla Straży Granicznej i jednokondygnacyjnego dla Ośrodka Pomocy Społecznej, w III natomiast Gminnego Ośrodka Kultury.

Kobylnica jest coraz ważniejszą częścią aglomeracji słupskiej.

Eugeniusz Grzegorz Wiązowski

